

Carme Teixidó: “La sobirania fiscal és el gran pas”

written by Mercè Feliu | 8 de març de 2016

Carme Teixidó és empresària badalonina, el 2010 crea l'associació independentista Ara o Mai (que promou accions unitàries independentistes i transversals), ja demanant candidatura unitària. Participa en la fundació de l'ANC, el 2013 col·labora amb Catalunya diu Prou, donant assistència jurídica a Prou Peatges. Principal promotora de la sobirania fiscal.

Sobirania fiscal, pilar bàsic del procés de desconexió. L'iniciem amb el col·lectiu Ara o Mai el 2012, s'hi suma l'ANC el 2013, amb important presència al carrer. Quina valoració en fas de l'estat actual?

La sobirania fiscal és el gran pas, ja que l'estat espanyol el que no vol perdre per davant de tot són els nostres diners. Aquesta campanya, com bé dius l'iniciem el 2012, totalment en solitari, en aquell moment vam rebre el suport del CADCI, Sobirania i Progrés, i del ICEC, vam fer molta feina, vam anar a visitar un per un tots els ajuntaments que actualment estan realitzant la sobirania fiscal. L'any 2013 s'hi va sumar l'ANC, amb una casuística, membres d'Ara o Mai estàvem dins del secretariat i vam impulsar la proposta que es va aprovar. Al cap d'un any la van substituir per la campanya Declara't, això va fer perdre força a la Sobirania Fiscal a les territorials i per tant l'expansió a més ajuntaments on nosaltres no podíem arribar.

La sobirania fiscal ha sigut una campanya que ha tingut poc suport mediàtic i poca difusió, hem picat molta pedra. Actualment volem tornar a arrancar-la amb força, ens estem plantejant amb més entitats tornar a fer campanya activa, i creiem que aquesta vegada sí que aconseguirem posar la

sobirania fiscal a primera línia.

A nivell de dades, hi ha al voltant de cent ajuntaments, 3 o 4 consells comarcals, la diputació de Barcelona, això pel que fa a l'administració pública. I a nivell empreses i particulars, hi ha un lleuger increment, malgrat la manca de publicitat, tot és boca orella, i la gent que ho prova, no deixa pas de fer-ho, perquè constaten que no els hi comporta cap perjudici.

Ens pots avançar quelcom d'aquesta nova campanya entorn la sobirania fiscal que voleu endegar?

Serà bàsicament una campanya de conscienciació, amb reunions de treball i presentacions als sectors potencialment importants, com són el col·lectiu d'empresaris i els gestors. Ja us ho farem saber.

Els particulars podrien témer entrar en una llista negra de la hisenda espanyola?

Primer de tot, vull esmentar, que a dia d'avui, no hi ha ningú, cap dels que fan sobirania fiscal que hagi estat inspeccionat.

Els actes, a més de ser lúdics, també han de ser reivindicatius, no risc no glory, que diuen els anglesos. I crec que val la pena que recordem que qualsevol acció té un nombre crític de persones, a partir del qual la repressió ja no és possible.

Aquesta massa crítica, a quin nombre creus que correspondria?

Depèn de quina acció s'estigui fent, en el cas del servei militar, fou en el moment en què les presons podien col·lapsar el sistema, pel No vull pagar, ja hi havia una enorme quantitat de gent fent-lo, però a amb unes multes que eren, i s'ha demostrat, il·legals, la gent es va fer enrere, si per contra s'hagués multiplicat per dos el nombre de gent, estaríem en un altre escenari.

En el cas de la Sobirania Fiscal, la desobediència en tot cas, l'ha de fer la Generalitat, que és qui no hauria de traspasar

els nostres diners a l'estat espanyol, els contribuents mitjançant una acció legal i repeteixo sense conseqüències per a nosaltres, el que fem és posar les eines per si un dia el nostre Govern decideix desobeir.

Així doncs, cal el recolzament de la Generalitat de Catalunya. Què en penses de les accions que s'estan duent a terme des de govern?

La Generalitat ja ha posat mitjans per a realitzar l'acció en un nou web que han creat, e-tributs, això ens permet fer sobirania fiscal de forma totalment on-line a través d'aquest portal.

En el moment que la Generalitat iniciï la recaptació completa dels nostres diners ja podem considerar que som independents. El marc legal de competències que la Generalitat encara no ha dibuixat, l'ha de promoure, de moment sembla que només estan desplegant les competències que ens atorgà l'estatut del 2010.

És la clau de la caixa, si l'estat espanyol continua amb l'ofec, el més lògic seria que la mateixa Generalitat ho promogués i apliqués la compensació amb els diners que l'estat espanyol ens deu, com per exemple el FLA.

S'albiren canvis. El trasllat de l'ATC a la Zona Franca. Què en penses?

Crec que l'important, més que el lloc, és el que s'hi farà, fins ara molt poc, espero que en aquest compte enrere de 18 mesos, les accions que s'hi duguin a terme des de dins siguin dirigides a la completa implementació.

Fa un parell de setmanes vàreu presentar la campanya Som Autònoms, ens l'expliques?

La campanya SOM Autònoms, és bàsicament una branca d'una sectorial de l'Intersindical per aglutinar autònoms als quals se'ls hi oferiran un seguit de serveis relacionats amb la gestió i tramitació, principalment però, el que es vol és donar veu a un col·lectiu que ara mateix no en té. El

col·lectiu dels autònoms, del qual jo en formo part, té molts greuges comparatius respecte els altres, i ni Foment, ni Cambra, ni Pimec se'n preocupen gaire.

En el procés que ens endinsem de desconnexió, de procés constituent, aquest col·lectiu és molt important que hi tingui veu.

Per quan estimes la independència?

Ens van dir que hauria de ser al cap de divuit mesos, ara setze. Fa dubtar però el discurs oficial tant carregat de legalismes. Jo crec que si s'hagués fet el referèndum del 9N de forma vinculant, malgrat l'oposició de l'estat espanyol, ja haguéssim fet via, aquí sí que calia la desobediència institucional. Cal la plena acció de desobediència oficial, la Generalitat tard o d'hora haurà de prendre el control del país. Som molts els que hem sortit al carrer, fent parades, tota aquesta gent, ben acompanyats, amb un bon referent polític, acabarem fent el que faci falta per aconseguir la independència.

Estem preparats Carme per la unilateralitat?

Per ser independents sí. Quan la classe política, el govern de Catalunya, ho lideri, la societat civil l'acompanyarà. Quant menys tens a perdre més fàcil és arriscar, vejam fins on ens continuarà escanyant l'estat espanyol.

Entre tots hem de fer pedagogia del que significa, i com de necessari és per tots plegats que succeeixi. La pregunta que em faig a mi mateixa és si els nostres polítics estan preparats, i la resposta és que tenen el mandat democràtic. La independència no es negocia.